

והמלכה, ונשבע שלא יחוּר למקומו עד שהמלכה פחוֹר למקומה.ומי שהזoor בתשוכה וגומל חסֵד עם השכינה ובכל התורה ובמצוותה, ולא היא (היא) אלא לא נאל את השכינה, זה עושה חסֵד עם קונו, וכאלו גאל אותו ואת שכינתו ואת בנו.

אמר אלהו וכל ראשי מתייבתאן, רעיא מהימנא, אתה הוֹא האי בר נש, אתה בר מן מלכא ומטרוניתא, דאשׁתדלותא דילך לגבי קדרשא בריך הוֹא, לאו כמאן דעבד חסֵד עם קונו, אלא כברא דמחורייב לשׁוּוּיה ג্ְרָמִיה ותוקפיה למפרק אבא ואיפה, ומסר ג্ְרָמִיה למיטה עלייה. דמאן דלאו איהו ברא דמלכא, ועבד טיבו עם מלכא ועם מטרוניתא, ורקאי האי אתחשב חסֵד עם קונו.

קם רועה הנאמן והשתטח לפניו הקדוש ברוך הוֹא, ובכח ואמר, בן יה רצון שלו שיחשב אוחוי בגין, שהמעשים שלו לקדוש ברוך הוֹא ושכינתו יהיו אליו כמו בן שמשתדל בהם אחר אביו ואמו, שאוהב אותם יותר מעצמו ונפשו, רוחו ונשתו, וכל מה שחייב לו, קיה חושב להם לאין לעשות בהם רצון של אבא ואמא ולפדות אותם בהם. ואך על גב שידעת שפהל בראשתו, הרחמן רוצח את הלב. באוטו ומן בא הקדוש ברוך הוֹא ונשך אותו, ואמר, רועה הנאמן, וראי שאותה הוא בן שליל ושל השכינה. רבנן ומלאכים נשכו בן קמי כלום ונשכו לו, וקבלו אותו לרוב ומך עלייהם.

והיה בהנימ' ה' אללהיך וגוי, תמחה את זכר עמלך וגוי, וברבים כה. מצחה זו להכricht את זרעו של עמליך, שהרי הקדוש ברוך הוֹא נשבע שלא יחוּר לכיסאו עד

לאתרים, עד דמטרוניתא אתחברת לאתרה. ובמן דהדר בתשוכה, זגמל חסֵד בשכינתא, ובכל אוריותה ובפקודין דילך, ולאו איהי (אייה) אלא למפרק שכינתא, דא עבד חסֵד עם קונו, ובאילו פריק לייה ולשכינתיה ולבני.

אמר אלהו וכל ראשי מתייבתאן, רעיא מהימנא, אתה הוֹא האי בר נש, אתה בר מן מלכא ומטרוניתא, דאשׁתדלותא דילך לגבי קדרשא בריך הוֹא, לאו כמאן דעבד חסֵד עם קונו, אלא כברא דמחורייב לשׁוּוּיה ג্ְרָמִיה ותוקפיה למפרק אבא ואיפה, ומסר ג্ְרָמִיה למיטה עלייה. דמאן דלאו איהו ברא דמלכא, ועבד טיבו עם מלכא ועם מטרוניתא, ורקאי האי אתחשב דעבד חסֵד עם קונו.

קם רעיא מהימנא, ואשתטח קמי קדרשא בריך הוֹא ובכח, ואמר בן יהא רעיא דיליה, דיחשב לי כבר, דעובדין דיל' לגבי קדרשא בריך הוֹא ושכינתיה יהונ לגביה כברא דאשׁתדל בהון בתר אבוי ואמייה, דרחים לוֹן יתיר מגראמיה ונפשיה רוחיה ונשמתיה, וכל מה דהוה ליה היה חשב לוֹן לאין, (דף ר' פ' ע'ב) למאבד בהון רעوتיה דאבא ואמא, ולמפרק לוֹן בהון. ואף על גב דידענא דכללא בראשותיה, רחמנא לבא בעי. בההוא זמנא אתה קדרשא בריך הוֹא ונשיך ליה, ואמר, רעיא מהימנא, ורקאי אנתה הוֹא ברא דיל', ודרשׁוּתיה, רבנן ומלאכין נשכו בר קמי כליהו ונשכו ליה, וקבעלו לייה לרוב ומילכא על עלייה.

והיה בהנימ' יי' אללהיך וגוי, תמחה את זכר עמלך וגוי. (דברים כה) פקודא דא, להכricht זרעו של עמליך. דהא קדרשא בריך הוֹא אומי,